

Konfiguracja programu SuxPanel

Kredens na pulpicie

Jeśli wybrany przez nas menedżer okien nie ma panelu, istnieje rozwiązanie zastępcze – SuxPanel.

ANDREA MÜLLER

Kredens, czyli grupa paneli, to zbiór praktycznych rozszerzeń pulpitu, takich jak zegar i menu Start. Znałe środowiska graficzne, choćby KDE i Gnome, są domyślnie wyposażone w panel, lecz użytkownicy prostszych menedżerów okien często muszą obejść się smakiem. SuxPanel [1], program Leandra Pereiry, ma zdumiewającą listę funkcji, w tym rozszerzony schowek, obsługę modułów dodatkowych i automatyczne tworzenie menu.

To coś dla mnie!

SuxPanel nie ma jeszcze gotowych pakietów RPM ani tych dla Debiana, więc mu-

simy skompilować wersję z kodu źródłowego. Będziemy potrzebować biblioteki *gtk2* w wersji 2.0 i odpowiednich pakietów programistycznych. W większości dystrybucji do pakietów programistycznych dodaje się oznaczenie *-devel* lub *-dev*. Rozpakowujemy plik archiwum *suxpanel-0.3.tar.bz2*, a następnie przechodzimy do katalogu utworzonego podczas rozpakowywania – *suxpanel-0.3*. Potem wpisujemy następujące polecenia:

```
./configure
make
su -c „make install”
```

Służą one do kompilowania i instalowania panelu. Instalacja polega na skopiowaniu panelu do drzewa katalogów, które zaczyna się w katalogu */usr*. Nie można tego zmienić, nawet za pomocą skryptu *./configure*, bo ten niestety nie uwzględnił parametru *-prefix=/inny/katalog/instalacyjny*. Aby później odinstalować program Su-

xPanel, trzeba ręcznie usunąć plik wykonywalny */usr/bin/suxpanel* oraz katalog */usr/share/suxpanel*.

Menu Gnome dla potrzebujących

Przed uruchomieniem nowego panelu po raz pierwszy trzeba wykonać skrypt *suxpanel-install.sh*, znajdujący się w katalogu kodu źródłowego, aby utworzyć konfigurację użytkownika, która jest zapisywana w pliku *~/suxpanel*. Skrypt nie tylko wygeneruje plik konfiguracyjny z domyślnymi ustawieniami, lecz także wyszuka elementy pulpitu środowiska Gnome w folderze */usr/share/applications*. Utworzy następnie elementy menu startowego programu SuxPanel dla

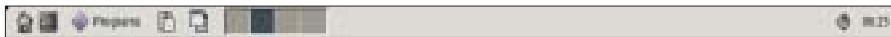
Rysunek 1: Skrypt *suxpanel-install.sh* nakazuje przekonwertowanie elementów menu pulpitu Gnome przez program SuxPanel.

deskTOPia

Tylko Ty masz prawo decydować, jak ma wyglądać Twój pulpit. Kolumna deskTOPia regularnie dokonuje przeglądu linuksowych menedżerów okien i graficznych środowisk użytkownika, opisując najbardziej użyteczne i eleganckie rozwiązania.

wszystkich plików z rozszerzeniem *desktop*. Jeśli środowisko Gnome zostało zainstalowane, będzie to dobry początek z niezłym wyborem programów (Rysunek 1).

Użytkownicy dystrybucji Suse Linux nie mają szczęścia. W jej ramach programy środowiska Gnome są instalowane w katalogu */opt/gnome*, a tam skrypt *suxpanel-install.sh* ich nie znajdzie. Dobra wiadomość: w edytorze można ten skrypt zredagować, umożliwiając mu wykrycie elementów menu startowego dystrybucji Suse Linux. W wier-

Rysunek 2: Domyślnie program SuxPanel ładuje wszystkie moduły dodatkowe – od lewej do prawej: ikony szybkiego uruchamiania, menu, schowek, lista okien, program przełączający pulpity, ustawienie głośności i zegar.

szach 75, 81, 87 i 107 należy zastąpić ciąg */usr* ciągiem */opt/gnome*. Nie powinno się zmieniać innych wystąpień ciągu */usr*, gdyż dotyczą one programu SuxPanel i jego katalogu modułów dodatkowych.

Dobrze wyposażeni

Po uruchomieniu skryptu, panel możemy uruchomić poleceniem *suxpanel*. Otworzy się on na górze ekranu i załaduje moduły dostarczone przez autora programu (Rysunek 2). W lewym końcu znajdują się dwie ikony szybkiego uruchamiania, okna terminala i menedżera plików. Aplikacja docelowa menedżera plików zależy od tego, co skrypt *suxpanel-install.sh* wykryje w komputerze. Najpierw szuka programu Rox, a potem Nautilus, Konquerora, a wreszcie gmc (Gnome Midnight Commander). Pierwszy znaleziony plik służy jako domyślny menedżer plików.

Schowek (ukryty za symbolem schowka) jest szczególnie przydatny. Można przytrzymać lewy przycisk myszy, zaznaczając tekst, aby zachować go w panelu SuxPanel. Tekst nie zostaje zastąpiony po zaznaczeniu nowego; w rzeczywistości panel zapamiętuje maksymalnie sześć bloków tekstu. Aby wstawić blok tekstu, należy kliknąć ikonę schowka, wybrać wymagany element, a następnie nacisnąć środkowy przycisk myszy.

Z prawej strony schowka znajduje się lista aktywnych okien. Ponieważ menedżery okien stosują różne metody zarządzania nimi, nie na każdym pulpicie lista działa. Programy *fvwm*, *icewm* i *kwin* pokazują wszystkie okna aplikacji, ale *blackbox*, *fluxbox* [2] i *window maker* już nie. Najlepiej samodzielnie sprawdzić,

czy moduł listy zadań współpracuje z posiadającym menedżerem okien.

Podobne problemy dotyczą programów przełączających pulpity, które nie obsługują pulpitu wirtualnych pod kontrolą systemu Window Maker. Program przełączający pulpity współpracuje z menedżerem *blackbox* oraz z jego pochodnymi wersjami – *fluxbox* i *openbox*, ale potrzebuje odrobiny pomocy ze strony użytkownika. Otwieramy okno dialogowe konfiguracji, wybierając polecenie *Settings* (Usta-

wienia) w menu kontekstowym panelu. Następnie należy zaznaczyć element *WorkSpace Switcher* i kliknąć przycisk *Properties* (Właściwości) – zobacz Rysunek 3. W oknie dialogowym, które się wówczas wyświetli, należy zmienić liczbę pulpitu wirtualnych. Trzeba to zrobić, nawet jeśli pracujemy z czterema pulpitemi – co jest domyślnym ustawieniem programu przełączającego pulpity. Należy zmienić tę wartość na 3, a potem z powrotem na 4. Taki impuls skieruje środowisko *blackbox* i jego klony na właściwą drogę: pulpity wirtualne będzie można przełączać kliknięciem myszy.

Zegar i regulacja głośności zajmują to samo miejsce – z prawej strony panelu. Kliknięcie miksera powoduje otwarcie okienka z suwakiem do regulowania głośności. Nie dziwny się, jeśli ten element nie zniknie po dokonaniu zmiany: SuxPanel czeka pięć sekund, zanim zamknie mikser.

Dostosowanie programu SuxPanel do własnych potrzeb

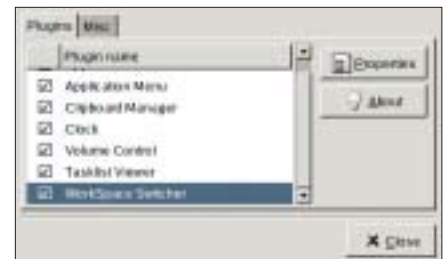
Jeśli nie można zmusić okna listy do pracy, chyba lepiej wyłączyć jego moduł. Na razie nie można tego zrobić w oknie dialogowym konfiguracji. Nie ma bowiem możliwości usunięcia znaczników w polach wyboru modułu. Jednak istnieje obejście tego problemu: mamy plik tekstowy *~/suxpanel/modules.ini*. W tym pliku w każdym wierszu znajduje się ścieżka do danego modułu dodatkowego; wiersz listy okien wygląda tak:

```
l=/usr/share/suxpanel2
/plugin/sux-tasklist-applet.so
```

Aby wyłączyć moduł, należy usunąć ten wiersz z pliku *modules.ini*. Przedrostki *l=* i *r=* określają, czy moduł ma zostać uruchomiony z lewej, czy też z prawej strony. Pierwszy wiersz, zaczynający się od przedrostka *l=*, ładuje moduł dodatkowy z lewej strony. Aby wyświetlić menu programu, a nie ikony szybkiego uruchamiania, należy po prostu przenieść na samą górę wiersz *l=/usr/share/suxpanel/plugins/apps.so*. Edycja menu jest dosyć łatwa. W tym celu trzeba wejść do katalogu *~/suxpanel/apps*. Aby dodać nową kategorię, np. *Internet*, tworzymy podkatalog o tej nazwie. Następnie zakładamy podkatalog dla każdego programu, który ma znajdować się w kategorii *Internet*. Na przykład można utworzyć katalog *~/suxpanel/apps/Internet/Mozilla*, aby umieścić przeglądarkę w menu. Potem tworzymy skrypt o nazwie *AppRun* w folderze *Mozilla* i wpisujemy do niego polecenie uruchamiające *Mozillę*:

```
#!/bin/sh
mozilla
```

Wpisujemy polecenie *chmod +x AppRun*, aby plik był wykonywalny i został rozpoznany przez panel jako skrypt startowy. Przy następnym uruchomieniu programu SuxPanel pojawi się nowe podmenu, w którym znajdzie się *Mozilla*. Aby dodać ikonę do elementu menu, należy skopiować grafikę w formacie XPM do folderu *Mozilla* i zmienić jej nazwę na *AppIcon.xpm*. Zamiast kopiować ikonę, można po prostu utworzyć dowiązanie. Duża kolekcja ikon programów znajduje się w folderze */usr/share/pixmaps*.

Rysunek 3: Zaznaczamy element *WorkSpace Switcher*, aby ustawić liczbę pulpitu wirtualnych.

INFO

- [1] SuxPanel: <http://www.linuxmag.com.br/~leandro/suxpanel/>
- [2] Andrea Müller: „Menedżer okien Fluxbox”, *Linux Magazine* nr 5 /czerwiec 2004/